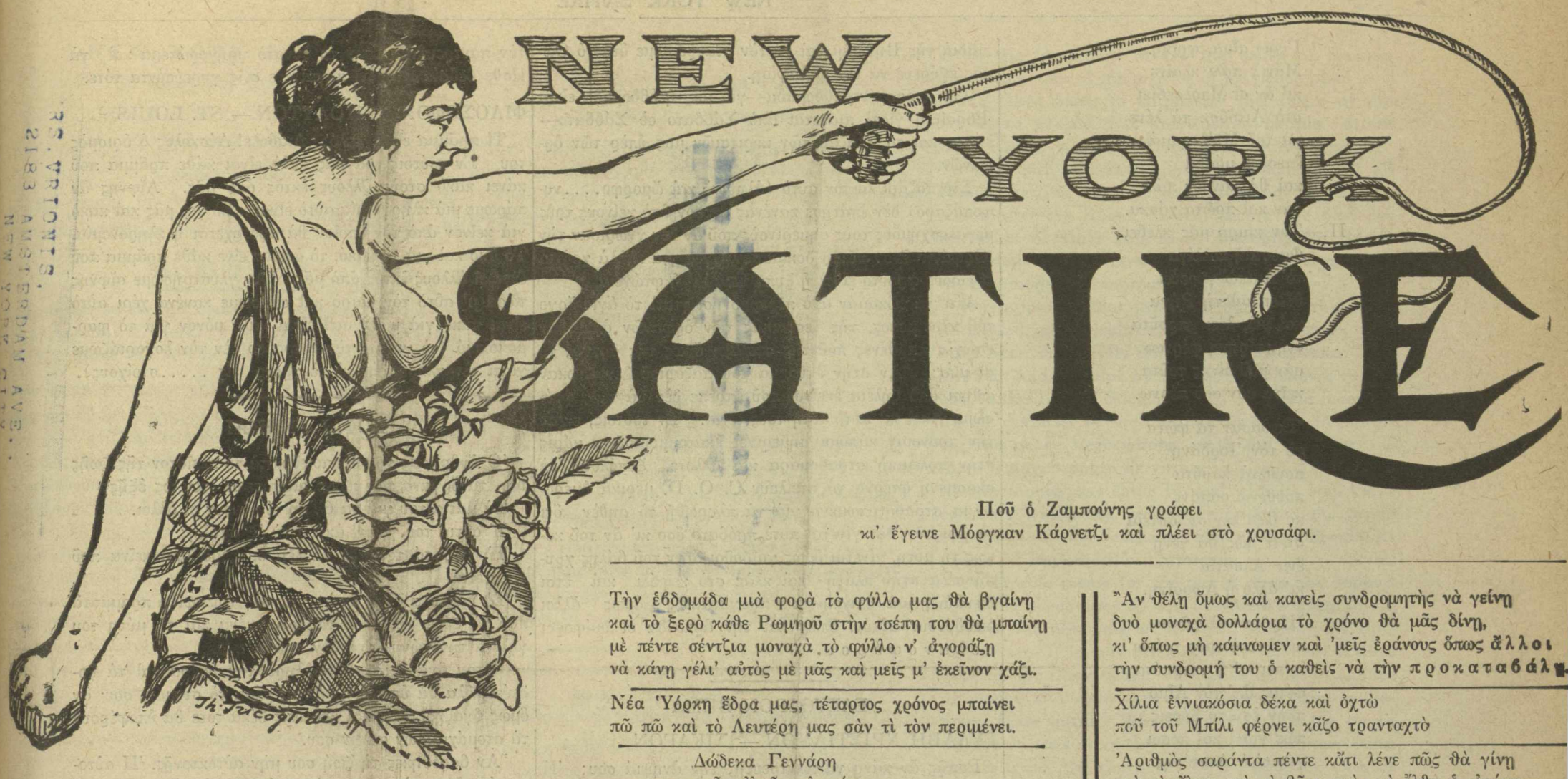

Ποῦ ὁ Ζαμπούνης γράφει
κι' ἔγεινε Μόργκαν Κάρνετζι καὶ πλέει στὸ χρυσάφι.

Τὴν ἑβδομάδα μιὰ φορὰ τὸ φύλλο μας θὰ βγαίνῃ
καὶ τὸ ξερὸ κάθε Ρωμηοῦ στὴν τσέπη του θὰ μπαίνῃ
μὲ πέντε σέντζια μοναχὰ τὸ φύλλο ν' ἀγοράζῃ
νὰ κάνῃ γέλι' αὐτὸς μὲ μᾶς καὶ μεῖς μ' ἐκεῖνον χάζι.

Νέα Ὑόρκη ἕδρα μας, τέταρτος χρόνος μπαίνει
πῶ πῶ καὶ τὸ Λευτέρη μας σὰν τὶ τὸν περμένει.

Δώδεκα Γεννάρη
νηᾶς ἐληᾶς κλωνάρι.

Ἂν θέλῃ ὅμως καὶ κανεὶς συνδρομητὴς νὰ γείνῃ
δυὸ μοναχὰ δολλάρια τὸ χρόνο θὰ μᾶς δίνῃ,
κι' ὅπως μὴ κάμνωμεν καὶ 'μεῖς ἐράνους ὅπως **ἄλλοι**
τὴν συνδρομή του ὁ καθεὶς νὰ τὴν **προκαταβάλῃ**.

Χίλια ἐννιακόσια δέκα καὶ ὀχτὼ
ποῦ τοῦ Μπίλι φέρνει κᾶζο τρανταχτὸ

Ἀριθμὸς σαράντα πέντε κᾶτι λένε πῶς θὰ γίνῃ
γιὰ τὸ ἄλφα γιὰ τὸ βῆτα πρὶν νὰ ἔλθῃ ἡ εἰρήνη

Κυτάζων τὴ στολή του φιλοσοφεῖ βαθύτερα
καὶ λέει «Κάθε πέρσυ βρισκόμουν καὶ καλλίτερα»

True translation filed with the Postmaster at New York, N. Y. on the 10th January, 1918 as required by the act of October 6th, 1917.

Σὲ σπασμένη νότα
τραγουδοῦν τὰ φῶτα

Φ.—Σήμερον ἁγιάζονται
τὰ νερὰ τοῦ κόσμου
τοὺς λαοὺς νὰ σφάζωνται
βλέπω πάλι μπρός μου
κι' ὅπως λέγαν πρῶτα
ξαναλένε πάλι
ἤρθανε τὰ φῶτα
κᾶνέ με σμπαράλι.

Σήμερα τὰ φῶτα
καὶ ὁ φωτισμὸς
σήμερα μεγάλος
πατριωτισμός.
Σήμερα καμπόσοι
ἔκαμαν παρᾶ
ἀπὸ τὸ στομάχι
κάθε φουκαρᾶ,
καὶ ὑμνοῦν καὶ λένε
Γιαχαχούλα χούλα
ἄδειο σου στομάχι
τίγκα μου σακούλα.

Σήμερα τὰ φῶτα
πάλι μᾶς φωτίζουν
νηστικῶν τὰ χνῶτα
μακρυὰ μυρίζουν
κι' ἔτσι κολυμποῦμε
μεσ' στὴ θεία χάρι
κι' ἄντερα κρατοῦμε
στὴν κοιλιὰ κουβάρι.

Ἔφθασαν τὰ φῶτα
σ' αἵματος αἰῶνα
κι' ἡ μεγάλη κότα
μεσ' στὴ Βασιγκτῶνα
κικιρικιρίζει
γύρω στὸν καυγᾶ
κι' ἡ φωλιὰ γεμίζει
δίκροκα αὐγά.

Σήμερα τὰ φῶτα
καὶ χαρὰ μεγάλη
τοῦ Προέδρου νότα
ξεφυτρώνει ἄλλη
ποῦ ἐληὰ κυτάζῃ
μὰ σημαίνει Ἄρη,
καὶ στὸν πάγγο βάζει
κάθε κατεργάρη.

Τῆς εἰρήνης νέους
εἶδα πάλι ὅρους
σκύβω σὲ γενναίους
τοῦ κουβέρνου φόρους
κι' εἶπα ἔγια μόλα
καὶ ἀλλοὶ σὲ μένα
ποῦ σηκώνουν ὅλα
τὰ κατεβασμένα.

Γύρω αἷμα, φρίκη.
Μάνες πάλι κλαῖνε
κι' ἂν οἱ Μπολσεβίκι
στὸ Λιτόβσκ τὰ λένε
μὰ τοῦ Μπὶλ χαμάλη
ἔπεσε ἡ μάσκα
καὶ θὰ κάνουν πάλι
σὰν καὶ πρῶτα χάσκα.

Π.—Τὸν καιρὸ μᾶς κλέβει
Φασουλῆ κολλίγα
τὸ Λιμπὼ γυρεύει
θέλει καὶ τὴ Ρήγα
καὶ μᾶς λέει μπροῦτα
«τὴν εἰρήνη φέρνω»
σὰν μοῦ δίνῃς τοῦτα
κεῖνα σὰν σοῦ πέρνω.

Ἔφθασαν τὰ φῶτα
μὲ τὸν Ἰορδάνη
πουθενὰ καρότα
πουθενὰ ραπάνι
κι' ὅλοι λὲν στ' ἀστεῖα
στέϊτ πῶς θὰ γένῃ
ἕνα Ἀλσατία
κι' ἄλλο ἡ Λωραίνη.

Ἤρθανε τὰ φῶτα
κι' ἀπ' τὸ κρύο τρέμω
λείπει κι' ἡ μπομπότα
φέτος ἀπ' τὸν Αἷμο
πλὴν ἐσὺ τὸ ξέρεις
πῶς γιατὶ καὶ πόσοι
γύρισ' ὁ Λευτέρης
ὄβερ τετρακόσοι

Φ.—Τί ὡραῖα χρόνια
Περικλῆ βλαμάκι
γέμισε γαλόνια
κάθε μας νησάκι
κι' ὅταν ὁ ἱππότης
φόρεσε τὴ βρᾶκα
εἶδε κι' ὁ Νησιώτης
τὰ γαλόνια πλᾶκα.

Πίσω του ἐστράφη
λὲν ὁ Ἰορδάνης
Θάμματα μᾶς γράφει
νέα ὁ Τατάνης
ποῦναι καθὼς ξέρεις
δημοσιογράφος
καὶ ἀνοιχτοχέρης
καὶ μιλεῖ σὰν τάφος.

Σοῦ φέρνω χαιρετίσματα
πῶς μπήκαμε στὰ φῶτα
μ' ἀλλοῦ τὰ κακαρίσματα
κι' ἀλλοῦ γεννᾷ ἡ κότα
ὅπερ μεθερμηνεύεται
κάτι τρανὸ θὰ γίνῃ
κασσήδης ἢ κουρεύεται
ἢ ἔρχεται εἰρήνη.

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἡ περασμένη ἑβδομὰς εἶχε πολλὰ γεγονότα ἀπὸ κεῖνα ποῦ ὅταν πιάσῃ κανεὶς μπορεῖ νὰ τὸν τσακώσῃ ἡ τσιμπίδα. Ἐπειδὴ λοιπὸν δὲν μᾶς ἀρέσουν ἡ δοσοληψεῖες μὲ τὸν Μπόγια ὅπως δὲν μᾶς ἄρεσαν ποτὲ καὶ ἡ δοσαλειψεῖες μὲ τὴν μπογιὰ ὅσω κι' ἂν κάναμε καὶ μεῖς γεροντοπαλλήκαρα κάποτε, γι' αὐτὸ λοιπὸν δὲν σέρνομε οὔτε τὴν πέννα στὸ χαρτὶ οὔτε καὶ τὴ βοῦρτσα στὰ μουστάκια μας.

Ἡ περασμένη ἑβδομάδα μᾶς ἔφερε μεγάλη γλύστρα χάρις στὴν ὁποίαν πολλοὶ ἄνθρωποι ἐγλύστρησαν καὶ ἀντὶ νὰ πᾶνε στὴ δουλειά τους πῆγαν στὸ Νοσοκομεῖο.

Ἐπίσης ἐγλύστρησαν καὶ πολλὲς κυρίες, ἡ ὁποῖες ὅμως δὲν ξέρομε, ἂν ἔπεσαν. Συνήθως ὅμως ὅταν μία γυναῖκα ἐλαφρὰ γλυστρᾷ δὲν πέφτει καὶ ὅταν πέφτῃ πάλι δὲν πηγαίνει στὸ Νοσοκομεῖο ἀμέσως, ἀλλ' ὕστερα ἀπὸ μῆνες.

Τὴν περασμένη ἑβδομάδα ἐπίσης ἐμάθαμε ὅλως τυχαίως πῶς εἴχαμε καὶ μεῖς Χριστούγεννα. Χάρις στοὺς Καλογήρους τοῦ παρελθόντος βλέπετε ποῦ ἔβαλαν τὴ μύτη τους καὶ στὴν Ἀστρονομία ἀκόμα καταντήσαμε θρησκευτικῶς στὴ ξενητειὰ χειρότερα κι' ἀπ' τοὺς Ἑβραίους. Ἐμεῖς σώνει καὶ καλὰ ἐπιμένομε νὰ ἔχωμε τὸ Χριστὸ στὴ φάτνη τὴν ἡμέρα ποῦ ὁ Ἡρώδης ἔκοβε τὰ παιδιὰ τῆς Βηθλεὲμ καὶ νὰ τὸν σταυρώνωμε ὅταν ὁ Θωμᾶς ἐγύρευε νὰ τὸν ψηλαφίσῃ.

Τὴν περασμένη ἑβδομάδα—γιὰ μᾶς ἡ ἑβδομάδα εἶναι Ἑβραΐκη γιατὶ πιάνεται ἀπὸ Σάββατο σὲ Σάββατο—ἔγεινε καὶ τὸ Παζὰρ τῶν κοριτσιῶν μας ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν.

Στὸ παζάρι λοιπὸν αὐτὸ (ἀληθινὸ καὶ ὤμορφο....νυφοπάζαρο) δὲν ἐπάτησε κανένας σχεδὸν ἀπὸ κείνους τοὺς μεγαλοσχήμους τοὺς σημερινοὺς ποῦ ἂν δὲν γνώρισαν τὴν Ὀρφάνια ἕναν καιρὸ δοκίμασαν ὅμως γιὰ πολλὰ χρόνια τί εἴδους φροῦτο εἶναι ἡ ξυπολυσιὰ κι' ἡ φτώχεια.

Λέτε νὰ τῶκαμαν ἀπὸ περιφρόνησι γιατὶ τὸ ἅγιο ἔργο τοῦ ντυσίματος, τῆς ζεστασιᾶς τῶν ὀρφανῶν ἀνέλαβαν φτωχὲς παρθένες ποῦ τῆς στολίζει ὅμως τῆς ἀρετῆς ιυ στέμμα; Ἂν στὴν ἐπιτυχία τοῦ παζαριοῦ δὲν ἔδωκαν ὤθησι ἀπὸ ζήλεια ἐκεῖνοι ποῦ ἔπρεπε δὲν θὰ τοὺς φτύσωμε γιατὶ κι' αὐτὸ τιμὴ τοὺς εἶναι. Ἐν τούτοις, εἶχαν τὴν πρόνοιαν κάποιοι σημερινοὶ ἑκατομμυριοῦχοι χάρις στὴν πολεμικὴ στραβομάρα καὶ ἄλλοτε ξυπόλυτοι μὲ σκασμένη φτέρνα νὰ στείλουν C. O. D. μερικὰ ἡμερολόγια στραβοτυπωμένα γιὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὅτι τὸ γουροῦνι δὲν γίνεται ποτὲ πρόβατο ὅσο κι' ἂν τοῦ κόψῃς τὴ μύτη, γίνεται ὅμως γαϊδοῦρι ὅταν τοῦ βάλῃς χρυσῆ σέλα στὴν πλάτη καὶ κλὰκ στὸ κεφάλι καὶ ἔτσι διευθύνῃ μιὰ ἐπιχείρησι πραγματικῶς ὅμως ἄλλοι διευθύνουν αὐτόν, ὅπως καὶ τὴν ἀρκοῦδα οἱ διάφοροι μελανοφόροι.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΥΛΑΒΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΝ.— ΣΙΚΑΓΟΝ

Ρωτᾷς ἂν κάνῃ νὰ παντρευτῇς τὴν ἀνηψιά σου; Ἡ γνώμη μας εἶναι νὰ τὴν παντρευθῇς. Ἂν ὅμως σὲ θέλει καὶ ἡ μάνα της, τότε νὰ προτιμήσῃς νὰ παντρευθῇς ἐκείνην ποῦ σοῦ εἶναι πλησιέστερα συγγενὴς γιατὶ τὸ δημῶδες ρητὸ λέει ὅτι «ὁ διάβολος κυνηγάει τὸ σῶϊ του.»

ΕΡΕΥΝΗΤΗΝ ΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ.— ΜΠΟΣΤΟΝ

Ὁ Ἰὼβ καθὼς ἀναφέρει ἡ Γραφὴ ὅταν τὸν ἐκόλλησεν ἡ λέπρα ἐχώθηκε μέσα στὴν κοπριά· ἂν ὅμως κεῖνον τὸν καιρὸ ὑπῆρχαν ἡμερήσιοι Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες θὰ προτιμοῦσε νὰ τυλιχθῇ μ' αὐτὲς καὶ σύμφωνα μὲ τὴν μέθοδο τῆς ὁμοιοπαθητικῆς θὰ γινόταν καλὰ πολὺ γρηγορώτερα.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ.—ΕΝΤΑΥΘΑ.

Ὁ Γαλλογερμανικὸς πόλεμος ἔγεινε στὰ 1870 τότε δηλαδὴ ποῦ γεννήθηκε κάποια γνωστή μας κυρία ἡ ὁποία ὅμως διὰ λόγους ἐχθρικοὺς πρὸς τὴν Γερμανία μετέφερε τελευταίως τὴν ἡμέρα τῆς γεννήσεώς της στὸ....Ρωσσοτουρκικὸ πόλεμον.

ΕΠΙΦΟΒΟΝ ΗΘΙΚΟΛΟΓΟΝ.— ΚΟΛΟΜΠΟΥΣ

Ὁ μεγαλείτερος ἐχθρὸς τῆς ἀρετῆς εἶναι ἡ ὠμορφιὰ· γιὰ τὴ γυναῖκα μὲν ἡ δική της γιὰ τὸν ἄνδρα δὲ ἡ ξένη. Ἐμεῖς ὅμως εἴμεθα ἠθικοὶ γιὰ δύο λόγους. Πρῶτον γιατὶ δὲν ἔχομε καθρέπτη στὸ σπίτι μας καὶ δεύτερον γιατὶ ἐπάψαμε νὰ κυτάζωμε τῆς ξένες ὠμορφιὲς ἀπ' τὸν καιρὸ ποῦ καταλάβαμε πῶς ὅταν κυτάζῃ κανένας τῆς ὠμορφιὲς τῆς ξένες ἔρχεται καιρὸς καὶ κυτάζουν οἱ ξένοι τὰ δικά του τὰ χάλια.

ΑΝΥΠΑΝΤΡΟΝ ΠΡΟΞΕΝΗΤΗΝ. ΜΠΟΣΤΟΝ

Ὁ Ἰακὼβ εἶχε μὲν δώδεκα παιδιά, ἀλλὰ ἦσαν ὅλα ξυπόλυτα. Ἐὰν καὶ σήμερα ἦσαν τὰ ἴδια χρόνια μὴν ἔχῃς καμμία ἀμφιβολία ὅτι θὰ τοῦ τὸ πέρναμε τὸ ρεκόρ. Δυστυχῶς ὅμως ἀπὸ τὸν καιρὸ ποῦ μόλις ἐκάναμε ἕνα παιδὶ καὶ εἴδαμε πῶς ὄχι μόνον δὲν μποροῦσε νὰ περπατήσῃ ξυπόλυτο, ἀλλὰ ἤθελε καὶ δυὸ ζευγάρια παπούτσια—ἕνα πέτσινο καὶ ἕνα λαστιχένιο ἐκάναμε στόπ. Παρακαλέσαμε δηλαδὴ τὸ Σάντα Μπρὸς (κατὰ τὸ Σάντα Κλὼς) καὶ τοῦ εἴπαμε: Πλὶζ μὴ μᾶς φέρνῃς ἄλλο παιδὶ καὶ κεῖνος δὲν μᾶς ξανανησύχησε,

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΜΟΥΡΛΟΝ.— Α. Φραγκῖσκον.

Τὰ ὄνειρα προέρχονται καθὼς λέει ἕνας φίλος μας γιατρὸς ἀπ' τὸ στομάχι. Ὅταν τρῶς καλὰ βλέπεις πάντοτε ὄνειρα. Ἐμεῖς τὴν παραδεχόμεθα αὐτὴ τὴ θεωρία γιατὶ βλέπομεν κάμποσον καιρὸ τώρα ὅτι δὲν βλέπομε πλέον ὄνειρα καὶ ὅπως πᾶνε τὰ τρόφιμα ὕστερ' ἀπὸ λίγον καιρὸ μόνον ὁ Μόργκαν καὶ ὁ Κάρνεζι θὰ νειρεύονται ὅταν κοιμῶνται καὶ ὅλος ὁ ἄλλος κόσμος θὰ βλέπῃ ὄνειρα στὰ ξύπνα του.

ΒΙΑΣΤΙΚΗΝ.—ΕΝΤΑΥΘΑ

Μᾶς γράφετε πῶς ὁ ἀραβωνιαστικός σας σᾶς φιλεῖ πολὺ καὶ γυρεύετε τὴ συμβουλή μας τί νὰ κάμετε γιὰ νὰ γλυτώσετε ἀπὸ τὸ γλείψιμο αὐτό; Εὔκολο πρᾶμμα. Νὰ τὸν παντρευθῆτε ὅσον τὸ δυνατὸ γρηγορώτερα καὶ νὰ εἶσθε βεβαία πῶς θὰ πηγαίνετε σεῖς γυρεύοντα τότε.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΝ ΞΥΠΟΛΥΤΟΝ.— ST. LOUIS

Τί πρᾶμμα εἶναι καλό; Διάβολε! Δύσκολος ὁ ὁρισμὸς του Ἐν τούτοις γιὰ μᾶς καλὸ εἶναι κάθε πρᾶμμα ποῦ κάνει κακὸ στοὺς ἄλλους ἐκτὸς ἀπὸ μᾶς. Αἴφνης ἂν πάρωμε μιὰ κληρονομία αὐτὸ εἶναι καλὸ γιὰ μᾶς καὶ κακὸ γιὰ κεῖνον ἀπὸ τὸν ὁποῖον θὰ προέρχεται ἡ κληρονομία. Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὸ κακό, τὸ ὁποῖον εἶνε κάθε πρᾶμμα ποῦ ὠφελεῖ ἄλλους ἐκτὸς ἀπὸ μᾶς. Ἂν γλυστρήσωμε αἴφνης τώρα μ' αὐτὸ τὸν καιρὸ καὶ σπάσωμε κανένα χέρι αὐτὸ εἶναι κακὸ γιὰ μᾶς γιατὶ εἶναι καλὸ μόνον γιὰ τὸ φαρμακοποιό (τὸ γιατρὸ τὸν Καροῦσο δὲν τὸν λογαριάζωμε γιατὶ τὸν πληρώνομε μὲ τὸ χρόνο εἰς .....στοίχους).

ΣΟΦΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ὁ ἄνθρωπος χρησιμοποιεῖ κατὰ τὸ πλεῖστον τῆς ζωῆς του τὰ ὄργανα τῶν πέντε αἰσθήσεών του ὡς ἑξῆς:

Τὰ μάτια του γιὰ νὰ βλέπῃ τί κάνουν οἱ ἄλλοι.

Τ' αὐτιά του γιὰ ν' ἀκούῃ τὰ ἐξ ἀμάξης.

Τὴ γλῶσσά του γιὰ νὰ λέῃ διάφορα ἀπὸ κεῖνα ποῦ σκέπτεται.

Τὰ δάχτυλα (τὴν ἀφὴ) γιὰ νὰ ψηλαφίζῃ πράμματα ποῦ τὰ ξέρει ἀπὸ τί εἶναι φτιασμένα καὶ τὴ μύτη του γιὰ νὰ τὴν χώνῃ ὅπου δὲν πρέπει.

Ὅταν βγάζῃς πέντε τάλληρα τὴν ἡμέρα καὶ τὰ ξοδεύεις ὅλα θὰ ὑποφέρῃ κάποια μέρα τὸ στομάχι σου· ἂν ὅμως βγάζῃς πέντε καὶ ξοδεύεις δέκα τότε θὰ ὑποφέρουν τὰ στομάχια τῶν φίλων σου.

Ἂν βαρέθηκες τὴ ζωή σου μὴν αὐτοκτονῇς. Ἡ αὐτοκτονία εἶναι σὰν παντρειὰ κατόπιν διαζυγίου. Μπορεῖ νὰ βρῇς ἄλλη πολὺ χειρότερη.

Ἂν τὰ πόδια σου εἶναι στραβὰ μπορεῖ νὰ περπατῇς ἴσια· ἂν εἶναι ὅμως στραβὸ τὸ κεφάλι σου διαρκῶς θὰ σκοντάβῃς.

ΠΕΝΙΕΣ..... CHICAGO, ILL.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου.)

Ἐδῶ λοιπὸν εἶναι ὁ κόμπος. Ὁ δρόμος τοῦ Παπᾶ. Ἀλλὰ νὰ ἐξηγούμεθα. Δρόμος ὅταν λέμε ἐμεῖς δὲν ἐννοοῦμε Πορεία. Κάθε ἄλλο. Τὸ εὐσεβὲς ποίμνιον ἐνδιαφέρεται ἰδιαιτέρως γιὰ τὸ δρόμο κυριολεκτικῶς τοῦ Παπᾶ. Ποῦ συχνάζει δηλαδὴ ὁ Παπᾶς, μὲ ποιοὺς συναναστρέφεται, ποιοὺς ἔχει φίλους, σὲ τίνων μαγαζειὰ πηγαίνει. Δυστυχία στὸν Παπᾶ ποῦ ἔχει προτιμήσεις, χωρίζων τὰ μαγαζειὰ σὲ μαγαζειὰ ποῦ πηγαίνει γιὰ κουβέντα καὶ σὲ ἄλλα ποῦ βλέπει μόνον ὁσάκις πρόκειται νὰ βροντήξῃ τὸ ρέτζιστερ τοῦ μαγαζειοῦ καὶ μαζὶ μ' αὐτὸ καὶ ἡ καρδιὰ τοῦ ἰδιοκτήτου.

Ὁ Ἕλλην εἶναι ἀπὸ φύσεως Δημοκράτης καὶ ὑπερήφανος. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Παπᾶς ἄρχισε νὰ κάνῃ διακρίσεις καὶ χώρισε τὴ στάνη του σὲ πρόβατα καὶ σὲ κατσίκια ἐδημιούργησε ἐν ἀγνοίᾳ του τὸν πυρῆνα τῶν δυσαρεστημένων γύρω ἀπὸ τὸν ὁποῖον θὰ κολληθοῦν μὲ τὴν πρώτη ἐπουσιώδη ἀφορμή, ὅλοι ἐκεῖνοι ποῦ θὰ σχηματίσουν τὴ μεγάλη μάζα κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τῆς ὁποίας δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ συντριβῇ στὰ τελευταῖα ἡ θέσις τοῦ Παπᾶ.

Εἶναι γνωστὸ σὲ κάθε ἄνθρωπο ποῦ ἔχει ἔστω καὶ ἑνὸς κοκόρου γνῶσι ὅτι τ' ἀποτελέσματα μιᾶς πράξεως πολὺ σπανίως εἶναι ἀνάλογα πρὸς τὴν αἰτίαν ποῦ τὰ προὐκάλεσε. Μιὰ καλτσοδέτα μιὰ φορὰ κι' ἕναν καιρὸ κάποιας κυρίας εὐγενοῦς ποῦ ἔπεσε στὸ πάτωμα σ' ἕνα χορὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ τοῦ Παλατιοῦ ἔγεινε ἡ αἰτία ἑνὸς πολέμου ποῦ κράτησε 100 ὁλόκληρα χρόνια καὶ ἕνας φόνος ποῦγεινε ἐδῶ καὶ τέσσαρα χρόνια ἔστειλε στὸν ἄλλον κόσμο ἕως σήμερα ἑκατομμύρια ἀνθρώπων ἄλλων ποῦ δὲν φαντάσθηκαν ποτὲ πῶς ζοῦσε κἂν ὁ ἄνθρωπος γιὰ τὸν ὁποῖον ἔκλεισαν τὰ μάτια καὶ τὰ σπίτια τους.

Μιὰ ἀσήμαντη αἰτία μπορεῖ νὰ ἔχῃ τρομερὴ συνέπεια καὶ μιὰ ἐπουσιώδης παράλειψις σοβαρὰ ἀποτελέσματα.

Ὁ ἄνθρωπος ποῦχει μυαλὸ δὲν δίνει μιὰ πεντάρα γιὰ τὰς κοινωνικὰς διακρίσεις ὅπως τὰς καθιέρωσαν οἱ ἄνθρωποι ποῦ δὲν ἔχουν μυαλό. Ἡ μεγάλη μερίδα ὅμως τοῦ κόσμου δὲν εἶναι κείνη ποῦ σκέπτεται μὲ τὸ κεφάλι, ἀλλὰ μὲ τὰ ποδάρια. Εἶναι ὁ κόσμος ποῦ ζῇ ὄχι γιὰ τὸν κόσμο, ἀλλὰ γιὰ νὰ λέῃ ὁ κόσμος. Γιὰ τὸν κόσμο λοιπὸν αὐτὸν ὀρθὸν δὲν εἶναι κεῖνο ποῦ παραδέχεται αὐτὸς ὑποσυνείδητα, ἀλλὰ τὸ ἄλλο ποῦ ἐπιβάλλουν ἄλλοι, ἐκεῖνο ποῦ ἠθρε, ποῦ παραδέχονται ὄχι οἱ ἀνώτεροι αὐτοῦ πνευματικῶς, ἀλλ' οἱ πολλοί, ὁ ὄχλος. Καὶ τὴν

NEW YORK SATIRE
59 Pearl St., Room 707
Published every Saturday by
C. ZAMBOUNIS
Subscriptions
United States of America .....$2.00 yearly
Foreign Countries and Canada ...$3.00 yearly

Tel. 6319 Broad.

Entered as second class mail matter. April 19th 1917, at the General Post Office of New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ἰδέα του αὐτὴ τὴ σκουριασμένη, τὴ στραβή, τὴν ἀνήθικο τοῦ τὴν ἐνισχύουν καὶ τὴν κάνουν πεποίθησι ἀκριβῶς ἐκεῖνοι ποῦ ἔπρεπε νὰ τὸν φωτίσουν, νὰ τὸν ξεστραβώσουν, νὰ τὸν πάρουν ἀπ' τὸ χέρι καὶ νὰ τὸν ὁδηγήσουν στὸν ἴσιο δρόμο, στὸ δρόμο τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀλληλεγγύης.

Οἱ ἄνθρωποι ποὔχουν μυαλὸ καὶ διαχειρίζονται μιὰ ἀρχὴ πολιτικὴ ἢ θρησκευτικὴ (ἐξαιρεῖται ἡ ἐξαρχία) δὲν κανονίζουν τὴ συμπεριφορὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ποῦ ἔρχονται σὲ ἐπικοινωνία μαζί τους ἀπὸ τὸ βάρος τῆς σακούλας τῶν πολιτῶν ἢ τῶν πιστῶν, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ μερτικὸ ποῦ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ βάζουν πάνω στοὺς ὤμους των ἀπὸ τὸ Κοινοτικὸ βάρος, ἀναλόγως τῶν ὑλικῶν δυνάμεών των.

Ἕνας ἐργάτης ποῦ δουλεύει σὰν σκλάβος μονάχα γιὰ νὰ ζῇ σὰν συνεισφέρῃ στῆς κοινοτικὲς ἀνάγκες μονάχα πέντε τάλληρα τὸ χρόνο στέκει γιὰ μᾶς πιὸ μπρὸς ἀπὸ τὸ μεγαλέμπορο ποῦ δίνει 1000 τάλληρα τὸ χρόνο—ἂν βρίσκεται κανένας τέτοιος— στῆς κοινοτικὲς ἀνάγκες. Ὁ πλούσιος δίνει πολλοστημόριον ἀπὸ τὰ περισσεύματα. Δὲν κόβει αὐτὸς ἀπ' τὸ ψωμὶ τῶν παιδιῶν του, ἀπ' τὸ δικό του τὸ ψωμὶ γιὰ νὰ ντυθοῦν καὶ γιὰ νὰ ζήσουν ἄλλοι, σὰν τὸν ἐργάτη τὸ φτωχὸ καὶ σὰν τὸ βιοπαλαιστή.

Τύχαμε κάποτε στὴν ἐκκλησία ποῦ ὁ παπᾶς ἐμοίραζε λουλούδια στοὺς πιστούς. Νομίζετε λοιπόν ὅτι τὸ χέρι του ἔμπαινε κουτουροῦ μέσα στὸ κάνιστρο νὰ πιάσῃ ὅ,τι τύχει; Κάθε ἄλλο! Τὸ χέρι τοῦ παπᾶ ἔκανε ὅ,τι καὶ τὸ μάτι του. Ἐδιάλεγε. Κατὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸ λουλοῦδι. Ὁ καλῶς ἀποκατεστημένος ἔπρεπε νὰ πάρῃ κρῖνο ἢ τριαντάφυλλο. Ἡ μαντζουράνα βλέπετε τοῦ κατέβαζε τὴν ἀξίαν.

—Γιατί, μ' ἐρωτᾷ κάποιος ἄγνωστος ἁπλοϊκὸς ἄνθρωπος, ὁ Παπᾶς διαλέγει τὰ λουλούδια; Γιατὶ δὲν δίνει ὅ,τι τύχει στὸν καθένα;

—Γιατὶ τοῦ λέω ζημιώνεται ἂν τὸ τραβήξῃ ὅπως σ' ἀρέσει ἐσένα γουροῦνι στὸ σακί.

—Πῶς ζημιώνεται;

—Νά, τοῦ λέω, πῶς. Αὐτὸ τὸ διάλεγμα καὶ ἡ προθυμία τοῦ Παπᾶ νὰ σερβίρῃ αἴφνης αὐτὸν κεῖ πέρα μὲ τὸ ψηλὸ καπέλλο καὶ τὸ ἀδειανὸ κεφάλι θὰ κάνῃ τὴ σακοῦλα τοῦ πιστοῦ ματαιοδόξου νὰ κατεβῇ βαθύτερα στὸ δίσκο τοῦ Παπᾶ. Ἂν εἶχε σκοπὸ νὰ ρίξῃ ἕνα κόρι στὴ μαντζουράνα, θὰ τὸ κάνῃ φίφτυ στὸν πανσὲ καὶ ἴσως τάλληρο γιὰ τὸ τριαντάφυλλο. Δὲν ξέρεις τὸ ρητό: Τόσα δίνεις, τόσα πέρνεις.

Γιὰ ἕναν Παπᾶ ἰδιαιτέρως πρέπει ὅλοι νὰ εἶναι ἴσοι. Ἢ μᾶλλον πρέπει νὰ τοῦ εἶναι προσφιλέστεροι ὄχι ἐκεῖνοι ποῦ ἔχουν γεμᾶτο πορτοφόλι, ἀλλὰ οἱ ἄλλοι ποὔχουν στομάχι ἄδειο. Σὰν ὁ Παπᾶς τῆς ὥρες τῆς ἀργίας του δὲν τῆς χρησιμοποιεῖ γιὰ νὰ βοηθήσῃ κείνους ποῦ ἔχουν ἀνάγκην διὰ τῶν ἄλλων ποῦ δὲν ἔχουν ἀνάγκη, νὰ παρηγορήσῃ, νὰ συμφιλιώσῃ, νὰ νουθετήσῃ, ὁ Παπᾶς ἐκεῖνος τότε δὲν δικαιοῦται ν' ἀξιοῖ σεβασμὸ ἐκ μέρους ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ὁποίους ὄχι μόνον δὲν προσφέρει καμμία ὑπηρεσία ἀλλὰ τοὐναντίον ζημιώνει, ἀφοῦ πληρώνεται.

Τόσον οἱ ζωντανοὶ ὅσον καὶ οἱ πεθαμένοι δὲν ἔχουν νὰ κερδίσουν τίποτε ἀπὸ τὰ μνημονεύματα καὶ τὰς εὐχάς. Εἶναι ἡ πίστις ποῦ σώζει, αὐτὴ ποῦ θεραπεύει, ποῦ εἶπε κι' ὁ Χριστός. Ὅσον ἀφορᾷ γιὰ τῆς λειτουργιὲς τῆς ἐκκλησίας ἂν πρόκειται νὰ ὑπάρχουν οἱ Παπᾶδες μόνον γι' αὐτὲς τότε ἂς ζητήσουν τὴν πληρωμὴ ἀπ' τὸ Θεὸ ποῦ εὐλογοῦν καὶ ἀνυμνοῦν καὶ ὄχι ἀπὸ μᾶς τοὺς ὁποίους καμμία φορὰ μὲ τρόπο καὶ μᾶς διαβολοστέλλουν.

Π. ΓΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰατρὸς
203 ERIE BUILDING, CLEVELAND, OHIO

ΣΤΙΓΜΑΙ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ ΟΤΑΝ ΕΠΕΘΑΝΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Γιὰ νὰ πεισθῶ τί εἶναι κι' αὐτὴ ἐδῶ ἡ πλᾶσι
πρέπει τὸ κάθε πρᾶμμα τὸ χέρι μου νὰ πιάσῃ
κι' εἶμαι Θωμᾶς πῶς σ' εἶπα καὶ γιὰ ἐχθροὺς καὶ φίλους
μὴ βάζων ὅμως χέρι σὲ τύπους καὶ σὲ ὕλους.

Ἂν δὲν μπορῶ —μοῦ εἶπες—καλὰ νὰ ἰδῶ ἀκόμα
εἶναι γιατ' ἡ ψυχή μου ἔχει ἐπάνω βρῶμα.
Ὅμως αὐτὸ στερεῖται νὰ ξέρῃς ἀληθείας
ἀφοῦ δὲν εἶχα κάμει πολέμου προμηθείας.

Δὲν ἔβλαψα στὸν κόσμο ἀπὸ σκοποῦ κανένα.
Δὲν ἔφαγ' ἀπὸ ἄλλους· ἐφάγαν ἄλλοι μένα
κι' ἔζησα μὲ φασόλια σ' ἐλεεινὴ κατάντια
πρὶν ὑψωθοῦν ἀκόμα καὶ φθάσουν τὰ διαμάντια.

Πολλοὶ ποῦ μοῦ πωλοῦσαν τὸ Σάτυρο, κοθῶνι,
μοῦ ρίξαν ἕως ἕξη μηνῶν γερὸ κανόνι
κι' ἀπ' τοὺς συνδρομητάς μου ἦσαν καμπόσοι πάλι
ποῦ μοῦ ἐφάγαν δύο ἀλλὰ καὶ τρία ἄλλοι.

Ποτὲ δὲν εἶπα ψέμμα γιὰ νὰ κερδίσω κᾶτι
κι' ἂν μ' εἶδαν μέσ' στὸν κόσμο ποτὲ νὰ κλείνω μάτι
ἦταν ὁσάκις ἤμουν ὡς νέος ἐρωμένος
ποῦ τῶκλεινα γιὰ νἄβγω στερνὰ ζημιωμένος.

Δὲν ἔλεγα μιλῶντας σὲ φίλους ἢ σὲ πλήθη
γι' ἀγγοῦρι μὲ συμπάθειο τὸ κάθε κολοκῦθι
μήτε σοφὰ κεφάλια κᾶτι κολοκυθένια
μήτε σπανοὺς πῶς εἶχαν τριάντα πῆχες γένεια.

Ἡ σκάφη ἦταν σκάφη, τὰ σῦκα ἦσαν σῦκα.
Ἡ πίκρα τῆς ἀλήθειας ἦταν γιὰ μένα γλύκα.
Κι' ἂν στὸ μυαλὸ καμπόσοι μὲ νόμιζαν σακάτη
κακὴ ψυχρή τους μέρα καὶ παραπάνω κᾶτι.

Σὰν ἤξερα τὸ ψέμμα πῶς κᾶποτε θὰ πέσῃ
ἔλεγα ὁ μπαμπᾶς μου ὅτι φοροῦσε φέσι
κι' ὅτι τὸ κλακ δὲν ἔχει μὲ τὸ μυαλὸ νὰ κάνῃ
τὸ βλέπεις σὰν κυτάξῃς ἂν φράκ καὶ τὸν Τατάνη.

Δὲν ἔκαμα καμμία εἰκονικὴ θυσία.
Δὲν ἔσκυψα σὲ τύπους μπατσίζων τὴν οὐσία
καὶ ἂν μετεχειρίσθην τύπους ποτὲ μὲ ζῆλον
ἦσαν ἐκεῖνοι μόνον τῶν πέντε μου δακτύλων.

Ἀπὸ χαρὰ κλεμμένη προτίμησα τὸ κλᾶμμα
δὲν γύρεψα νὰ φάω ποτὲ τὸ ξένο πρᾶμμα
κι' ὅπου ἀγράφου Νόμου δικαίωμα δὲν εἶχα
δὲν ἄπλωσα ν' ἀγγίξω ἀκόμα μήτε τρίχα.

Ὅσο κι' ἂν εἶχα ζήσει μέσ' σὲ μιὰ βρῶμια πλᾶσι
ποῦ φρόντιζε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον νὰ γελάσῃ
εἶχε κολλήσει βρῶμα ἐντός μου μιὰ μονάχη
καὶ κείνη κατ' ἀνάγκην σὰν ἤμουν μὲ στομάχι.

Μέσ' στὴν ψυχή μου βρῶμα δὲν κλείνω μήτε στάλα
—συγχώρα μου τὴ φράσι—κὺρ Ποδαρεὶμ κεφάλα
κι' ἂν κόσμο νὰ μορφώσω ἐφρόντιζα κεῖ πέρα
στὸ τέλος δὲν μποροῦσα νὰ ζῶ μὲ τὸν ἀέρα.

Ἀλήθεια πάντα εἶπα· γι' αὐτὸ νὰ μὲ πιστέψῃς
Εἶχα κι' ἐγὼ πολλάκις βρώμειες στὸ νοῦ μου σκέψεις
τῆς λογικῆς τὴ σκοῦπα πλὴν ἂν κανένας πάρῃ
εὐθὺς ἡ βρώμειες σκέψεις πέρνουν κι' αὐτὲς ποδάρι.

Δὲν νόμιζα πῶς ζοῦσα μονάχα γιὰ τοὺς πόθους
μονογενὴς στὴ φύσι θαρρῶν τοὺς ἄλλους νόθους
μήτε προορισμό μου πῶς εἶχα ἐκεῖ κάτω
ἐκεῖνον ποὔχει τ' ἄτι ἐξκιούζμη τὸ βαρβάτο.

Ἦτο στὴ γῆ γιὰ μένα σὲ ὅλον τὸν καιρό μου
ἡ τελευταία σκέψις τὸ κάθε ἄντερό μου
κι' οὔτε ποτέ μου πῆρα μεσ' στὴ ζωὴ χαμπάρι.
ἂν ἔτρωγα κουρκοῦτι ἢ πράσινο χαβιάρι.

(Ἀκολουθεῖ)

DEMOCRACY'S PEACE TERMS

President Wilson's address to Congress is the most definite and comprehensive statement of peace terms yet made by any responsible head of any Government engaged in this war.

In one notable respect the President's address is at variance with the Prime Minister's speech. Lloyd George washed his hands of Russia and declared that "Russia can be saved only by her own people." President Wilson, who rightly believes that the future peace of the world depends in no small measure upon the uitimate fate of Russia, refuses to abandon the Russian people to German manipulation. Seizing upon the opportunity offered by German duplicity in demanding four Russian provinces, the President, makes the cause of Russian democracy one of the articles of his peace plan.

He takes pains to emphasize the desire of the American people that the Russian people "attain their utmost hope of liberty and ordered peace." To that end he insists upon the evacuation of all Russian territory and such a settlement of all questions affecting Russia as will secure the best cooperation of other nations in obtaining for Russia the independent determination of her own political development and national policy.

It is apparent that the President's programme is addressed in particular to the Russian people, who have been shamefully tricked by the German Government and perhaps by their own Bolshevik rulers, and to theGerman Socialists who are again incensed by the duplicity of the German autocracy in handling the peace negotiations with the Russians. If there is any strength or virility in German Socialism its opportunity has came to deal with its own Government, which has cynically repudiated the peace principles of the Reichstag and again affirmed its policy of imperialistic aggression.

A durable peace for the world does not depend upon the acceptance of the President's programme without the changing of a word, without the dotting of an "I" or the crossing of a "t;" but it does depend upon unyielding adherence to the principles of justice and right that he has enunciated in defining these terms. What he demands is the peace of democracies—not the peace of Governments and chancelleries, but the peace of the peoples, and his programme carries as great a measure of advantage to the German masses as to those of every other country that is spending its blood and treasure in this confflict.

It is only by the recognition of these principles that the war can end, and the Presiden's address cannot fail to bring new inspiration to all the free nations that are battling against militarism and imperialism. As he truly says, "the moral climax of this, the culminating and final war for human liberty, has come." It can end only when a democratic peace is established or democratic government has surrendered to autocracy.

Η ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΜΥΛΩΝΟΥΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ Παπᾶς στάθηκε τώρα γιὰ μιὰ στιγμὴ σκεπτικὸς λὲς καὶ ἤθελε νὰ συγκεντρώσῃ τῆς σκέψεις του γιὰ νὰ μπῇ σὲ κάποιο σοβαρὸ γι' αὐτὸν θέμα ποῦ τὸν ἐνδιέφερε περισσότερο ἀπ' τὸ Κυριακάτικο Εὐαγγέλιο ποῦ ἐξηγοῦσε στὴ στάνη τῆς Πετσέτας μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ καταλήξῃ νὰ βρίσῃ ὅσους δὲν χώνευε.

—Ἔχεις ἰδέα ἀπὸ ὀρθογραφία; ρωτᾷ τότε ἀποτόμως καὶ μὲ σοβαρὸ ὕφος τὴ Μυλωνοῦ ποῦ σκυμμένη πιὸ πέρα ἐστοίβαζε τ' ἀλευροσάκια.

—Ποῦ τὸ βάνουν τὸ πρᾶμμ' αὐτὸ Δισπότημ' ἀπήντησεν ἡ Μυλωνοῦ ἀνοίγουσα τὰ μάτια της ὅσο δὲν τἄνοιξε ποτὲ ὡς τώρα ὁ ἱδρυτὴς ὁ γᾶτος γιὰ νὰ ἰδῇ τί γίνεται γύρω του καὶ σκουπίζουσα τὴν ποδιά της ποῦ εἶχε λερωθῇ.

—Ἡ ὀρθογραφία Μυλωνοῦ λέει σοβαρῶς ὁ Παπᾶς δὲν εἶναι πρᾶμμα ὅπως δὲν εἶμαι μήτε γὼ ἂν καὶ καμπόσοι νομίζουν πῶς εἶμαι γιατὶ καθὼς ξέρει ὅλος ὁ κόσμος στοὺς στραβοὺς πάντα βασιλεύει ὁ μονόφθαλμος.

Ἡ ὀρθογραφία λοιπὸν ποῦ λὲς Μυλωνοῦ δὲν εἶναι πρᾶμμα γιατὶ μήτε πιάνεται μήτε φαίνεται μήτε καὶ ἀκούεται ἀκόμα.

—Σὰν κὶ νὰ μὴν τὸ πιστεύω, εἶπε χαμογελῶσα πονηρῶς καὶ μὲ δυσπιστία ἡ Μυλωνοῦ ἡ ὁποία φαίνεται νὰ εἶχε σοβαροὺς λόγους γιὰ ν' ἀμφιβάλλῃ στὸν ὁρισμὸν τοῦ Παπᾶ.

—Ἡ ὀρθογραφία Μυλωνοῦ εἶναι ὁ τρόπος ποῦ γράφει ὁ ἄνθρωπος ὀρθῶς.

Ἡ Μυλωνοῦ μόλις τὸ ἄκουσε αὐτὸ ταράχτηκε. Ἡ λέξεις «γράφει ὀρθῶς» φαίνεται πῶς κᾶπως συνεδέετο μὲ τὴ ζωή της πῶς κάποια ἄσχημη ἀνάμνησι τῆς ἔφεραν γι' αὐτὸ καὶ ἐμουρμούρισε σιγανὰ μέσα στὰ δόντια της.

—Αὐτὸ εἶναι ζάβαλι. Ἔκανα γλέπ's τοῦ λάθους κὶ κάθ' σα τότις πάν' στοῦ τσουβάλ'.

—Αὐτὴ σοῦ λέει Μυλωνοῦ ποῦ πρέπει νὰ βάλῃς ὠμέγα μὲ ὑπογεγραμμένη κᾶποτε ποῦ τὸ ἕνα ὄμικρον ποῦ τὸ ἄλλο ὄμικρον μὲ γιῶτα κι' ἕνα σωρὸ ἄλλα πράμματα ποῦ μᾶς τρῶνε στὸ σχολειὸ περισσότερες μέρες ἀπὸ ὅσα τσουβάλια κάμποσες ἐφημερίδες. (Ἕπεται συνέχεια)

ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΜΕΝΑ ΜΕΡΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

KISS ME CIGARETTE CO. INC.

"Kiss me". Δὲν εἶναι μάγουλα σὲ ὥμορφη Παρθένα
ποῦ προκαλοῦν τὸ φίλημα σὲ χείλη διψασμένα.
"Kis me" τοῦτέστι φίλαμε σοῦ λένε νέτα σκέτα
ὅμως δὲν εἶναι θηλυκά· ἀλλ' εἶναι σιγαρέττα.
Καπνὸς Τουρκίας εὔγευστος καὶ τῆς Ἑλλάδος πρώτης
ποῦ κι' ἂν δὲν εἶσαι θεριακλῆς σὲ κάνει ἡ ποιότης.

352 Donner Ave., ...MONESSEN, PA.

Η ΜΕΓΑΛΗΤΕΡΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ
ΤΟ "ΜΥΡΟΝ Ν. ΖΑΡΠΑ"

ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ ΡΙΖΙΚΩΣ ψωρίασιν, ἐμπιοφύτην, ἀρμυρόφλεμμα (Ἀλωπίκη), ρευματισμούς, φαγοῦραν, ἐξανθήματα, σκασίματα δέρματος, πιτυρίδα καὶ πτῶσιν τριχῶν, κρυολόγημα, χιονίστρες, αἱμορροΐδες, βῆχα χρόνιον, κρυολογήματα, πιάσιμο, σύγκαμα, σπυρία τοῦ προσώπου.

Μαλακώνει τὸ πρόσωπο καὶ γυαλίζει τὸ δέρμα.

Τιμὴ 25 σέντς, 50 σέντς καὶ 1.00 δολλάριον.

ΤΟΝΩΤΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ Η «ΔΥΝΑΜΙΣ»,
τοῦ ἰδίου ἐφευρέτου.

Μαντζοῦνι κατασκευασμένο ἀπὸ ἁγνὰ φάρμακα, ρίζες, φλοιοὺς καὶ φύλλα δένδρων.

Ἐνδυναμώνει τοὺς ἀδυνάτους καὶ τοὺς ἀναιμικούς. Θεραπεύει τὴν δυσπεψίαν, τὴν δυσκοιλιότητα, τὸν πονοκέφαλον. Καθαρίζει τὸ αἷμα, κάμνει ὡραῖο πρόσωπο καὶ κόκκινα μάγουλα.

Τιμὴ $2.50

Γράψατε N. ZARPAS, 45 7th St., Monessen, Pa.

VENIZELOS BRAND

Εἶναι τὸ Brand ποῦ κατέκτησε ὄχι μόνον τὴν Ἑλληνικήν, ἀλλὰ καὶ τὴν ξένην ἀγορὰν στὴν Ἀμερικήν. Εἶναι τὸ λάδι ποῦ βρίσκεις σχεδὸν σὲ ὅλα τὰ Παντοπωλεῖα καὶ εἰσάγεται τώρα καὶ στὰ Φαρμακεῖα ἀκόμα. Καὶ ξέρετε γιατί τὸ μὲν λάδι εἶναι ἄοσμο, δύο φορὲς διϋλισμένο, ἁγνό, ἔχει χρῶμα σὰν κιχριμπάρι, οἱ δὲ συσκευασταί του ζητοῦν ἐλάχιστο κέρδος. Τὸ μυστικὸ εἶναι. Πρώτης τάξεως λάδι καὶ τιμὴ φθηνή.

SHEPPARD—STRASSHEIN CO.
688 W. Randolph St.
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΟΥΖΑΚΙΩΤΗΣ
Διευθυντὴς Ἑλληνικῶν καὶ Ἰταλικῶν Προϊόντων.

Ἑλληνικὰ καὶ Τουρκικὰ ἂν θέλης προϊόντα
χωρὶς νὰ βρίζης ἔπειτα κάθε νεκρὸν καὶ ζῶντα
Ἂν θέλης σῦκα καὶ τυριὰ καὶ ραφινᾶτο λάδι
καὶ στὸ κρεββάτι ἥσυχος νὰ πέφτης κάθε βράδυ,
ἐὰν τὸ χρῆμά σου διπλὸ θέλης νὰ πάρης πίσω
νὰ λές: «Ἀπ' τοὺς Μικρούτσικους τοὺς Μπρόδερς θὰ ψωνίσω»

Microutsicos Bros. 61 New Bowery, New York.

Τὰ πάντα εἶναι παθανά. Θεὸς νὰ μὴ τὸ δώσῃ
μὰ ἂν ποτὲ ὠτομομπίλ στὸ δρόμο σὲ πλακώσῃ
Ἂν μ' ἕνα πόδι εὑρεθῇς εἴτε μὲ δίχως χέρι
καὶ ἔχεις οἰκογένεια καρβέλι ποιὸς θὰ φέρῃ;
Μέσ' στὴ ζωή σου δύστυχε τέτοια ἂν ἔρθῃ μέρα
Οὐαὶ ἂν εἶσαι σύζυγος καὶ ἂν σὲ λὲν πατέρα.
Ἐὰν δὲν θέλης συνεπῶς στὸ δρόμο νὰ πεθάνῃς
στὸν Τζὼν Μαράκα πήγαινε ἀσφάλειες νὰ κάνῃς.

John Marakas, Rookery Bldg. Room 817, Chicago, Ill.

Πρώτης τυριὰ Ἑλληνικὰ καὶ φέτα καὶ κασέρι
καὶ κασκαβάλι ἔξοχο ὁ Σιδεράκος φέρει.
Εἶδος παντοπωλειακό, ὅτι ζητήσῃς ὅ,τι
στὸ Σιδεράκο θὰ τὸ βρῇς τὸν βεροπατριώτη.
Ἐληὲς καὶ λάδια καὶ λοιπὰ ὅσα ὁ νοῦς σου βάλλει
κι' ὁ παραγγέλλων τὸν παρᾶ θὰ τοῦ προκαταβάλλῃ.
C. G. SIDERAKOS 93 Oliver St. NEW YORK.

Ὁ «ΣΑΤΥΡΟΣ» εἰς τὸ Pittsburgh, Pa. πωλεῖται εἰς τὸ ἀριστοκρατικὸν Ξενοδοχεῖον ὁ «ΕΡΜΗΣ».

Θέλεις βιβλία νὰ χαρῇς, νὰ λυπηθῇς, νὰ φρίξῃς;
θέλεις στὸ φῶς τ' ἀληθινὸ τὰ μάτια σου νὰνοίξῃς
ἀπὸ Τολστόϊ καὶ Οὐγκώ, Πολέμη, Παλαμᾶ
ὡς τὸ μικρὸ τραγουδιστὴ καὶ ὡς τὴ Χαλιμᾶ;
Εἰς τοῦ Κομπέρου γράψατε ἢ σῦρτε νὰ τὰ βρῆτε
γιατὶ ἀλλῆῶς σᾶς βεβαιῶ θὰ μεταμεληθῆτε.
G. KAMBEROS, 36 N. Howard St., Akron, Ohio.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΣ ATHENIAN MFG CO. ΠΡΟΘΥΜΙΑ

Θέλεις στὸν κόσμο εὐτυχής, χαρούμενος νὰ ζήσῃς;
Πρῶτα ἀπ' ὅλα τὴν ὑγειὰ νὰ μὴν παραμελήσῃς.
Ἀπ' τοῦ κορμιοῦ τὴ μηχανὴ μιὰ ρόδ' ἂν σταματήσῃ
εἶν' ἀρκετὴ σιγά, σιγὰ στὸν τάφο νὰ σὲ κλείσῃ
κι' ὅσα λεπτὰ κι' ἂν ἔκαμες ποῦ μ' αἷμα τάχεις βγάλει
θᾶρθῃ καιρὸς κακόμοιρε νὰ τὰ γλεντήσουν ἄλλοι
Ἀδυναμία συνεπῶς τὰ νεῦρ' ἂν σοῦ ταράζῃ
δυσκοιλιότης συνεχῶς ἂν τύχῃ σὲ πειράζῃ
ἀναιμικὸς ἂν ἔγεινες καὶ ἔχεις καρδοχτῦπι
ἂν ἔχῃς πονοκέφαλο, ἂν ὄρεξι σοῦ λείπῃ
γιὰ τὸ Μαντζοῦνι φίλε μου αὐτοστιγμεὶ νὰ γράψῃς
πρὶν ἡ ἀρρώστεια πάρει μπρὸς κι' ἐρθῇ καιρὸς νὰ κλάψῃς.

ATHENIAN MANUFACTURING CO.
336 So. 2nd St. Philadelphia Pa.

ELLENIC FURNISHING Co.
691 6th AVENUE NEW YORK.
ΝΕΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΙ
Μεγάλη παρακαταθήκη ὅλων τῶν ἀνδρικῶν εἰδῶν. Ὑποκάμισα, κάλτσες κλπ.— ὅ,τι εἶδος μεταξωτὰ ἐσώρρουχα, τῆς ἐποχῆς καλοκαιρινά.
Τιμαὶ ὡρισμέναι, ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ.
ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
555 8th Avenue.

Δὲν εἶναι μόσχος ἢ Μαϊοῦ τριαντάφυλλα καὶ γιούλια
Εἶναι καφὲς τοῦ Ὄθωνος, καφὲς τοῦ Νικολούλια
καφὲς τῆς Μέκας ἄδολος, ἁγνὸς σὰν τὴν παρθένο,
γι' αὐτὸ σκορπίζει τ' ἄρωμα τὸ χιλιομυρωμένο.
Ἐὰν λοιπὸν γιὰ θεριακλῆς ὅπως ἐγὼ περνᾷς
δοκίμασέ τον μιὰ φορὰ καὶ θὰ μὲ συχωρνᾷς.

GREEK-ARABIAN COFFEE
352 Pearl Street, New York, City.

* * *

Ἀτμόπλοια τῆς Ἐθνικῆς, δελφίνια φτερωτὰ
ποῦ αὐλακώνουν τ' ἁλμυρὰ νερὰ καμαρωτά,
Βαπόρια ποῦ τὴ θάλασσα κι' ἄγρια τὴ φιλοῦνε
καὶ παίζουν μὲ τὸ κῦμα της καὶ τὴν περιγελοῦνε
μὲ λοῦσο καὶ νοικοκυριό, τηλέγραφο Μαρκόνι
κι' ὁ ταξειδιώτης ναῦλά του ἐλάχιστα πληρώνει.
Ὁ Γαλανὸς γι' αὐτὰ ἐδῶ καὶ δίνει καὶ εἰσπράττει
ποῦναι κομμάτι μάλαμα καὶ παραπάνω κᾶτι.

N. A. GALANOS 20 Pearl St., N. York

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ
Ἰατρὸς
256 W. 44 ST. NEW YORK.

Λάδι ξανθὸ Ἀϊδινιοῦ καὶ λάδι Καλαμάτας
ποῦ σοῦ θυμίζει τὰ μαλλιὰ ξανθῆς γαλανομάτας,
λάδι ἀνθοῦ ἀπόσταγμα καὶ λάδι μυροβόλο,
ἐληαὶς-καρύδι Σάλωνας κι' ἐληαὶς ἀπὸ τὸ Βόλο
τῆς Ἀχαΐας τὰ ὑγρὰ τὰ μυρωμένα 'κεῖνα
στοῦ Ραβαζούλα θὰ τὰ βρῇς καὶ πάμφθηνα καὶ φῖνα.

RAVAZULA BROS. 3 Madison St., NEW YORK

ΕΙΔΗ ΣΤΙΛΒΩΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΠΙΛΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΩΝ
ΔΥΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΕ ΠΛΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΣ
PEPPAS & ALEX COMPANY
Paco Bldg.
CLEVELAND, OHIO.
167—169 W. Lake St.
CHICAGO, ILL.
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟΥΣ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ ΜΑΣ

Ἡ φτίνεια τρώει τὸν παρᾶ μὰ σὰν δὲν ἔχῃς χρῆμα
Δὲν ἠμπορεῖς σὲ βεβαιῶ νὰ κάνῃς οὔτε βῆμα.
Εἶναι πολλοὶ εἰσαγωγεῖς μὰ σὰν τοὺς «Δρίβα-Λέκα»
σ' ὅλον τὸν κόσμο στὴν τιμὴ δὲν θᾶβρῃς μήτε δέκα.
Λάδια, ἐληές, τυριά, καφὲς μὲ φθήνεια ὅσω πέρνει
γιατ' ὅλα τὸ Κατάστημα τοῖς μετρητοῖς τὰ φέρνει.
LEKAS & DRIVAS 19-21 Roosevelt St. N. Y.

LIMPERT SALES COMPANY
47 W. 34th St., NEW YORK
ΔΙΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΑ

Soda fountains, Carbonators, Fixtures, Show-Cases, Stoves, Chairs, Tables, Tile Floors, Ice boxes, Store fronts. Μηχανήματα ὅλων τῶν εἰδῶν, Καθρέπτας etc.

ΔΙΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ & LUNCH

Tile floors, Tile walls, Ranges, Steam Tables, Coffe Urns, Ice boxes, Silver ware, Aluminum ware Show Cases, Tables and Chairs, Counters, Ceilings καὶ Exhust fans.

Πρὸς δὲ ἀναλαμβάνομεν τὴν τελείαν ἐπίπλωσιν καταστημάτων μὲ τιμὰς συγκαταβατικὰς καὶ ὅρους λογικούς.

ΓΡΑΨΑΤΕ ΕΙΣ ΗΜΑΣ ΠΡΙΝ ΑΠΩΤΑΘΗΤΕ ΕΙΣ ΑΛΛΟΥΣ

Π. Μ. ΠΑΤΕΣΤΙΔΗΣ
Ὀδοντοϊατρὸς
47 West 39th Street New York
Ὧραι ἐπισκέψεως 9—12 π. μ. 1—7 μ. μ.
Τὰς Κυριακὰς 11—12.
Ἀριθ. Τηλεφώνου Vanderbilt 2115.

Μ. Δ. ΝΙΚΑΣ
Ἰατρὸς
175 Lexington, Ave. New York.
Ἀριθ. Τηλεφώνου Madison Square 4775.

GAGALIS & ECONOMOU
252 Chestnut St., Manchester, N. H.
Γυρεύεις εἶδη ἀνδρικὰ εἴτε καὶ γυναικεῖα
γιὰ κάθε γοῦστο καὶ τιμή, γιὰ κάθε ἡλικία;
Θέλεις χασέ, μεταξωτά, λινὰ ἢ μουσαμᾶδες,
στέφανα γάμων λεμονιᾶς, βαφτιστικὰ λαμπᾶδες;
Στοῦ Οἰκονόμου—Γάγαλη εὐθὺς νὰ τὰ πρυμνήσῃς
ὅλα τὰ εἴδη ποῦ ζητεῖς φθηνὰ νὰ τὰ ψουνίσῃς
γιατ' ἔχουν πρώτης μαγαζὶ μὲ ποικιλία, πλοῦτο
ποῦ σὰν τὸ βλέπεις στέκεσαι καὶ λὲς μωρ' τ' εἶναι τοῦτο;

Ν. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰατρός.
14 East 38th St., NEW YORK

GREEK-AMERICAN REALTY CO.,
203 ERIE BUILDING CLEVELAND, OHIO

Ἔχομε σπιφέρον σας. Δὲν χάνετε τίποτε.
Ἐὰν θέλετε μονοκαὶ ἢ ν' ἀγοράσετε σπίτια, ἔλᾶτε νὰ μᾶς ἐπισκεφθῆτε.
Ἡ ἀποφασίσετε ν' ἀνοίξετε μαγαζὶ ἢ ν' ἀγοράσετε μάτια.
Ἐλληνες! Σᾶς δίδομε τὴν εὐκαιρία νὰ κάνετε χρήματα.

Οἱ περισσότεροι ἑκατομμυριοῦχοι σήμερα ἔγειναν ἀπὸ ἕνα κομμάτι γῆ, σὲ κεντρικὴ θέση, μὲ λογικὸ ἐνοίκιο καὶ μὲ συμφέρον μέλλον.

Οἱ διάφοροι σύμβουλες ἐπροτείνανε ἀπὸ ἕνα κομμάτι γῆ, σὲ κεντρικὴ θέση, μὲ λογικὸ ἐνοίκιο καὶ μὲ συμφέρον μέλλον.

Ποιὸ προϊὸν Ἑλληνικὸν κι' Ἰταλικὸ ἐπίσης
στὸ μαγαζὶ χρειάζεσαι νὰ τὸ μεταπωλήσῃς;
Λάδι ἁγνὸ καὶ γκαραντί, κιχριμπαρένιο λάδι;
Θέλεις ἐληὲς τῶν Καλαμῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀμφίσσης,
Πρώτης τυριὰ τοῦ Παρνασσοῦ νὰ φᾷς καὶ ν' ἀπορήσῃς.
Μόνον σ' αὐτοὺς ν' ἀποτανθῇς ποῦναι παιδιὰ τζιμάλι
καὶ παραλῆδες ἔμποροι κι' εἰσαγωγεῖς μεγάλοι.
Γράψε εὐθὺς στοὺς ἀδελφοὺς κυρίους Μοσχαχλάδη.

MOSHAHLADES BROTHERS
New Bowery and James Street New York.

Κ. ΚΑΡΟΥΣΟΣ
Ἰατρὸς
136 E. 17th St., NEW YORK

***

Μίστερ κανεὶς δὲν θὰ σὲ πῇ πῶς δὲν θὰ πῇ καὶ μένα.
φοῦχα ἐὰν ἐπάνω μας δὲν δῇ καλοραμμένα.
Ἂν θέλῃς νὰ συγκινηθῇ κι' ἡ ἄσπλαγχνη Ἐκείνη
μόλις ντυμένο σὲ ἰδῇ λὲς κι' εἶσαι φιγουρίνι
στοὺς Παπαγεωργίου Μπρὸς νὰ τρέχῃς ταχυνὰ
φοῦχα νὰ κάνῃς ὥμορφα καὶ καλλιτεχνικά.

PAPAGEORGE BROS.
600 Blue Island CHICAGO, ILL.